

Mál nr. 189/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila: V

Heiti váttryggingar: Rekstrarstöðvunartýgging

Fjárhæð tjóns. Samþykktir nefndarinnar.

Gögn.

1. Málskot móttakið 27. maí 2023, ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V dags. 4. júlí 2023, ásamt minnisblaði Deloitte dags. 26. apríl 2023.
3. Athugasemdir M við bréf V dags. 8. júlí 2023.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að bruni varð í húsnæði M hinn 22. janúar 2023 og stöðvaðist rekstur M við það til 17. maí 2023.

M telur að bæta eigi rekstrarstöðvunartjón sitt með greiðslu kr. 19.871.655 króna og byggir sú krafa á bótatíma og váttryggingarfjárhæð í váttryggingarskírteini. M bendir á að heildarváttryggingarfjárhæð í váttryggingarskírteini hafi verið 63.070.753 kr. sem séu 172.797 krónur á dag og að tímabil rekstrarstöðvunar hafi verið 115 dagar. Til viðbótar krefst M þess að greiddar séu bætur vegna tímabils sem á eftir kemur til loka bótatíma 22. janúar 2024 í samræmi við váttryggingarfjárhæð að frádreginni raunframlegð. M telur að með því að ákveða váttryggingarfjárhæð með þeim hætti sem V hafi gert hafi verið litið framhjá samningsbundinni bótafjárhæð milli M og V og ekki sé heimilt skv. váttryggingarskilmálum eða lögum að reikna tjón M út með þeim hætti sem V hefur gert. Einnig vísar M til réttar til hlutagreiðslu skv. 48. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004 og vaxta skv. 50. gr. sömu laga.

V bendir í fyrsta lagi á að óumdeilt sé að bótaréttur sé fyrir hendi úr rekstrarstöðvunartýggingu skv. 1. gr. váttryggingarskilmála. Ágreiningur málsins snúist hins vegar um fjárhæð bóta og varði hann fjárhæð sem er yfir 5.000.000 króna þannig að samþykki V þurfi til úrskurðar nefndarinnar um ágreininginn, sbr. 3. gr. samþykktar nefndarinnar. Slíkt samþykki veiti V ekki og þannig eigi að vísa málinu frá nefndinni. Í öðru lagi, ef ekki er fallist á að málinu sé vísað frá telur V að greiddar bætur til M að fjárhæð 4.126.000 krónur séu fullnaðarbætur í samræmi við ákvæði váttryggingarskilmála. V vísar til þess að bótafjárhæðin taki mið af rekstrartapi og óhjákvæmilegum aukakostnaði M vegna rekstrarstöðvunar, sbr. ákvæði í váttryggingarskilmálum í gr. 1.1. Fjárhæðin sem greidd var sé byggð á mati Deloitte á líklegu tapi árið 2023 og við það mat hafi verið miðað við upplýsingar um rekstur M á árunum 2021 og 2022. Einnig bendir V á að tilgreind váttryggingarfjárhæð í váttryggingarskírteini sé hámarksfjárhæð bóta, sbr. orðskýringu í 17. tl. 1. mgr. 2. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004. Einnig bendir V á ákvæði í gr. 7.1-7.7 í váttryggingarskilmálum vegna útreikninga tjóns.

Í viðbótarathugasemdum M kemur fram gagnrýni á afstöðu V varðandi það að málið heyri ekki undir starfssvið nefndarinnar þar sem V hafi fengið viðbótarfrest til að skila umsögn um málskot M og fyrst eftir það hafi V haldið því fram að ágreiningurinn ætti ekki að fá afgreiðslu hjá nefndinni. Einnig vísar M til þess að frávísunarástæður sem tilgreindar séu í 4. gr. samþykktar fyrir nefndina nái ekki til málsins. Einnig vísar M til þess að í 29. gr. váttryggingarskilmála V sé vísað til þess að hægt sé að skjóta málum til nefndarinnar og að V sé aðili að stofnun nefndarinnar auk þess sem lögfræðingur V sé varamaður í nefndinni. Einnig ítrekar M fyrri röksemdir um að váttryggingarskilmálar veiti V ekki heimild til að reikna framlegð M einhver ár aftur í tímann og finna þannig bótafjárhæð sem V hugnist að greiða.

Álit.

Í málinu er í fyrsta lagi ágreiningur um hvort úrskurðarnefnd í váttryggingamálum geti tekið ágreining M og V til úrskurðar skv. samþykktum sem gilda um nefndina og birtar eru á vefsvæðinu www.nefndir.is

Hvað varðar samþykktir nefndarinnar kemur fram í 3. gr. hvert starfsvið nefndarinnar sé. Í 3. mgr. 3. gr. segir: „Nefndin fjallar um ágreining varðandi fjárhæðir milli málskotsaðila og varnaraðila að fengnu samþykki varnaraðila. Neytanda er þó heimilt án samþykkis að skjóta til nefndarinnar ágreiningi um fjárhæðir vegna váttryggingarsamnings milli hans og varnaraðila, enda nemi ágreiningurinn að lágmarki

kr. 25.000 og að hámarki kr. 5.000.000.“ Í b.lið 4. gr. sömu samþykktá segir síðan að nefndin fjalli ekki um „ágreining sem ekki heyrir undir starfssvið nefndarinnar.“

Af gögnum málsins verður ekki annað ráðið en að bótakröfur M í málinu séu vel umfram 5.000.000 króna og verður því skv. tilvitnuðu ákvæði 3. mgr. 3. gr. samþykktá nefndarinnar að liggja fyrir samþykki varnaraðila (V) fyrir því að nefndin fjalli um ágreining um bótafjárhæð. Í bréfi V til nefndarinnar dags. 4. júlí 2023 kemur fram að V samþykki ekki að ágreiningur varðandi fjárhæð bóta milli M og V verði til umfjöllunar hjá nefndinni.

Úrskurðarnefnd í váttryggingamálum er bundin af samþykktum sínum og getur ekki farið út fyrir starfssvið nefndarinnar eins og það er tilgreint í sömu samþykktum. Verður því að vísa þessu máli frá nefndinni með vísan til b. liðar 4. gr. samþykktá nefndarinnar.

Nefndin bendir þó á að mikilvægt er fyrir neytendur að fá skýrar upplýsingar um rétt sinn af hálfu varnaraðila og þegar ágreiningur er um bótafjárhæð umfram 5.000.000 króna vegna váttryggingarsamnings milli varnaraðila og váttryggingartaka almennt. Verður að taka undir með M að eðlileg tillitsemi við viðskiptavini felur í sér að afstaða varnaraðila til þess hvort hægt sé að fjalla um slíkan ágreining fyrir úrskurðarnefnd í váttryggingamálum liggi fyrir sem fyrst eða þegar slíkur ágreiningur kemur upp, en ekki nokkrum vikum eftir að váttryggingartaki hefur vísað máli til nefndarinnar.

Niðurstaða.

Máli M er vísað frá úrskurðarnefnd í váttryggingamálum.

Reykjavík, 15. ágúst 2023.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir